

азъ, братія, като човѣкъ та угризухъ мѣсото, а кокалитѣ оставихъ; а вие, като кучета, изѣли сте си и кокалитѣ.

III.

На едно селско събрание, дѣто били са събрали по първитѣ селени и си приказвали за работитѣ си, тамъ са намѣрилъ и Хитѣръ Петѣръ. Селскій кехая, за да направи смѣхурія, грабналъ калпака отъ Петровата обръсната глава и го пухналъ о земята. Хитѣръ Петѣръ нищичко не казалъ, нѣ кротичко зелъ калпака и си го наложилъ. Знаете ли вие, казалъ той къмъ събранитѣ селени, за едновременнонитѣ хора какви сѣ били? Азъ каквото съмъ чувалъ отъ дяда попа, това щѣ ви исприкажа: Подирѣ дяда—Адамовото време, имало единъ много чутовенъ царъ, името му било Соломонъ; този царъ билъ много уменъ, сичко зналъ и отъ сичко отбиралъ; най-чудесно е туй дѣто разбиралъ и отъ языко на хайванитѣ. Този Соломонъ единъ день заповѣдалъ да прѣкарать прѣдъ сараятъ му по едно по едно отъ сичкитѣ четирикрази добитаци, за да ги послуша що приказвать. Наедно съ сичкитѣ трѣбало да са зарѣди и коню съ руда си. Той прибралъ кобилата катѣру, магарето исприказалъ имъ да бѣдѣтъ мѣдри и хрисими, когато ще минатъ прѣдъ сарая на царя, а най-много поучвалъ магарето за да не би си покаже мурафетя на такова мѣсто. Магарето съ щръкнали уши слушало и, като си понавело муцуната долу, показало са послушно и поклонно на зарѣчваніята на коню. Тамамъ като щѣли да минуватъ прѣдъ царъ Соломона унуи ми ти магаре, като навирило опашъ, като заподска-